

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
55/20. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2020. április 30.

A C-211/19. sz. ügyben hozott ítélet
UO kontra Készenléti Rendőrség

A munkaidőről szóló irányelvet a migrációs válság idején a schengeni térség külső határainak őrzését ellátó magyar készenléti rendőrség rendőreire is alkalmazni kell

Így az e rendőrök által csapaterőben ellátott készenléti szolgálat – a különösen kivételes körülmények fennállásának kivételével - ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozik

UO a magyar készenléti rendőrség tagja, amely a magyar rendőrség különleges testülete és különös feladatokat lát el, köztük csapaterőt igénylő feladatokat Magyarországnak a schengeni térségbe nem tartozó államokkal közös határain. 2015 júliusától 2017 áprilisáig UO csapatszolgálati század tagja volt Magyarországnak a Szerbiával, Horvátországgal és Romániával közös határain, amelyek a balkáni migrációs útvonalon helyezkednek el. Ezen időszak alatt csapatszolgálat keretében egyrészt túlszolgálatot, másrészt a rendes szolgálatteljesítési időn felüli készenlétet kellett teljesítenie.

A magyar készenléti rendőrség az UO által készenlétként töltött időt pihenőidőként kezelte, amely után a rendőr csak készenléti pótlékban részesülhetett. UO ezzel szemben úgy véli, hogy ezen időszak alatt valójában készenléti szolgálatot teljesített, amelyet a munkaidőről szóló irányelv¹ hatálya alá tartozó „munkaidőnek” kellett volna minősíteni, amelynek tekintetében túlszolgálati díjban kellett volna részesülnie.

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország), amely előtt UO munkáltatójával szemben keresetet indított, azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a magyar készenléti rendőrség rendőrei által ellátott tevékenységek jellegével ellentétes-e az irányelvnek e tevékenységre való alkalmazása.²

A Bíróság a mai napon hozott ítéletében először is megállapítja, hogy a közszolgálatba tartozó bizonyos különleges tevékenységek jellegüknél fogva nem teszik lehetővé a munkaidő tervezését, és amennyiben a folytonosságuk elengedhetetlen az alapvető állami funkciók tényleges gyakorlásának biztosításához, az irányelv nem feltétlenül alkalmazandó rájuk.

Ezt a folytonosságra vonatkozó követelményt mindazonáltal a vizsgált tevékenység különleges jellegére figyelemmel kell értékelni.

E tekintetben a Bíróság elsőként emlékeztet arra, hogy egyes sajátos közszolgálati tevékenységek, még ha azokat rendes körülmények között végzik is, olyannyira különleges jellemzőkkel rendelkeznek, hogy jellegükkel szükségszerűen ellentétben áll a munkaidőnek az irányelvben előírtak tiszteletben tartásával történő tervezése.

A jelen ügyet illetően a Bíróság azonban megjegyzi, hogy **a schengeni térség külső határainak a készenléti rendőrség általi őrzésével kapcsolatos feladatok – amennyiben azokat a magyar készenléti rendőrség szokásos körülmények között végzi – első látásra nem rendelkeznek**

¹ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.; helyesbítés: HL 2020. L 92., 22. o.).

² Az irányelv hatályát a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv (HL 1989. L 183., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 349. o.) 2. cikkének (2) bekezdésére utalva határozza meg.

ennyire sajátos jellemzőkkel. Nem került ugyanis bizonyításra, hogy az a tény, hogy a készenléti rendőrség valamely tagjának bizonyos munkaórák vagy munkanapok teljesítését követően rendszeres időközönként bizonyos óraszámú pihenőidőhöz vagy pihenőnapokhoz való jogosultságot kell biztosítani, sértené az e munkavállaló által rendszeresen ellátandó feladatok valamely alapvető szempontját. Az ügy körülményeiből különösen nem tűnik ki, hogy e feladatok az azokat jellemző sajátosságok miatt csak folyamatosan láthatók el, és kizárólag e munkavállaló teljesítheti azokat.

A Bíróság másodszor emlékeztet arra, hogy a közegészség, a közbiztonság és a közrend területén működő szolgálatok tevékenységének folytonosságára vonatkozó követelmény főszabály szerint összeegyeztethető az irányelvvel, ha e tevékenységeket rendes körülmények között végzik, **e tevékenységekre azonban kivételes súlyú és mértékű körülmények között nem kell az irányelv szabályait alkalmazni.**

E kérdésben a Bíróság kifejti, hogy ilyen rendkívüli események többek között olyan természeti vagy technológiai katasztrófák, merényletek vagy súlyos balesetek lehetnek, amelyek súlyossága és mértéke az élet, az egészség, valamint a közösség biztonságának védelméhez nélkülözhetetlen intézkedések meghozatalát teszi szükségessé, amelyek megfelelő teljesítését veszélyeztetné az, ha az irányelv által előírt összes szabályt be kellene tartani.

A Bíróság ezt követően hangsúlyozza, hogy a magyar bíróság feladata vizsgálni, hogy az UO által a vitatott időszakban végzett feladatokat olyan kivételes súlyú és mértékű körülmények között látták-e el, amelyek igazolják az irányelv alkalmazásának mellőzését. E bíróság feladata többek között annak meghatározása, hogy a harmadik országok állampolgárainak a schengeni térség külső határain való beáramlása megakadályozta-e azt, hogy e határoknak a készenléti rendőrség általi őrzését a teljes vitatott időszak alatt a szokásos körülmények között, a készenléti rendőrségre ruházott feladatnak megfelelően és anélkül lássák el, hogy a személyi állomány számára a minden munkavállaló számára az irányelv követelményeinek megfelelő pihenőidőt biztosító rotációs mechanizmust hozhatnának létre.

Végül a Bíróság emlékeztet arra, hogy az irányelv mindössze a munkaidő-szervezés egyes szempontjainak szabályozására terjed ki, és így főszabály szerint nem alkalmazandó közvetlenül a munkavállalók díjazására. Így még abban az esetben is, ha az irányelv a jelen ügyben szereplő rendőr helyzetére alkalmazandónak bizonyulna a munkaidejének szervezése tekintetében, a díjazásával kapcsolatos kérdésekre a magyar jog vonatkozna.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499